

ikke kunde overkommes. Om Ingeniør Ernst ikke havde Lov til at have med en eneste privat Jærnbane at gøre, var han ikke i Stand til fuldt ud og paa passende Maade at kunne bestride Arbejdet ved de 5 Statsbaneanlæg, som skulle bygges: Rjøbenhavns Banegaard til et Beløb af $9\frac{1}{3}$ Million, Rjystbanen til et Beløb af 5—6 Millioner, Slagelse—Bærsløv Banen til et Beløb af omtrent 3 Millioner, Ringe—Nyborg Banen til et Beløb af ogsaa omtrent 3 Millioner, og Viborg Stations Flytning til et Beløb af 5—600,000 Kr. Det er de Arbejder, der paahvile hans Kontor, og jeg erklærer, at han er i Stand til fyldestgørende at udføre dem. Jeg siger, at den højtærede Minister tager storliden fejl, naar han tror, at det, at Broen i Dyrehaven paa Rjystbanen først er bleven udbudt for 1 eller 2 Maaneders Tid siden, er et korrekt Forhold og vil forsvare det med, at det kunde først ske, naar Jærnbaneanarbejderne vare saa vidt fremme, at man kunde bringe Brodragerne og de øvrige Brodele dertil ad Jærnbanelegemet. Den højtærede Minister maa jo saa være uvidende om, at man kan slutte Kontrakt om en saadan Ting allerede Aaringer i Forvejen, altsaa paa den Betingelse, at Arbejdet først bliver fuldført, naar Jærnbaneanarbejderne ere saa vidt fremme. Det forhindrer jo altsaa ikke, at den Bro kunde have været og burde have været tegnet og konstrueret for 2 Aar siden og være udbudt samtidig for virkelig at give Beslighed til at saa det billigst mulige og bedst mulige Tilbud og det bedst mulige Arbejde. — Den højtærede Ministers Slutningsbemærkning forstod jeg ikke ret. Det var noget i Retning af, at det ikke er første Gang, at jeg har beeholdt den højtærede Minister for at være med til Standale. Jeg er mig ikke ganske bevidst just at have beeholdt den højtærede Minister for det, men jeg vil indrømme, at jeg nogle Gange har advaret den højtærede Minister imod at indlade sig paa Forhold, som kunde lede til Standale.

Endelig skal jeg vende mig til et Punkt, som ganske vist faldt ind under den højtærede Ministers Bemærkninger til Finansloven i Almindelighed, nemlig Forholdet med Licitation, fordi det er det, der stemte den højtærede Ministers Tone op til en Grad, saa at jeg var ved at blive aldeles forstræffet. Jeg tror nu ikke, det var saa ilde ment, som det lod. Udtryk som: Det er ikke tilbørligt at ferve den Slags Ting i Landstinget, det er faktisk urigtigt, og det er utilbørligt at fremsætte saadanne Paastande — alt det udtalte den højtærede Minister paa Grund af en Udtalelse af mig om et af mange næret

Ønske om, at Materiellet til Statsbanerne blev anskaffet ved Licitation heri i Landet. Den højtærede Minister har formodentlig misforstaaet det Udtryk: Licitation i Landet. Men jeg vil da altsaa skarpt paapege, at der i det ikke ligger og ikke kan ligge andet — da det er mig meget vel bekendt, at der ikke er nogen her i Landet, der laver Lokomotiver — end at man skal udbyde disse Ting til Licitation her i Landet, ligesom man f. Eks. udbyder Jærnbaneestinner og Skul. De er dog ikke Ting, der produceres her i Danmark, men man udbyder dem dog i Bladene, saa at enhver dansk Statsborger kan indgive sit Tilbud derpaa, og derved stasse Statsbanerne de billigst mulige Tilbud paa Leverancerne. Men saaledes gaar man ikke til Værks ved Anskaffelse af Lokomotiver og Vogne. Deres Licitation foregaar ikke i Bladene, de udbydes ikke, mig bekendt, noget Steds, saaledes at danske Statsborgere have Adgang til at gøre deres Tilbud. Men det er det eneste, jeg har ønsket. Den højtærede Minister maa formodentlig have forvekslet min Udtalelse med de i Jlor meget almindelige Bestyrdninger mod Statsbanernes Massincher for, at han forfordelte de danske Fabrikker til Fordel for de tyske, som man mente, han har en Part i. Men jeg har jo ikke gjort mig til Talsmand for nogen Kritik i dette Forhold; det har jeg talt med den højtærede Minister privat om, men jeg har jo ikke gjort mig til Talsmand for nogen Kritik paa dette Punkt. Jeg vil bede den højtærede Minister stelne vel mellem disse to Ting. Alt, hvad jeg her har ønsket, er, at man skal udbyde disse Ting til almindelig Licitation mellem danske Statsborgere; det er den Maade, hvorpaa man skaffer sig de bedste og billigste Leverancer. Jeg vil nu haabe, at den højtærede Minister vil erklære, at der ikke var Anledning for ham til at bruge de Udtryk, han brugte.

Madsen-Mygdal: Det er blot en kort Bemærkning, jeg ønsker at gøre, før vi gaa til Afstemning over det foreliggende Finanslovsforslag. Jeg har fundet det rigtigt at gøre den Bemærkning for mit eget og for mine Meningsfællers Vedkommende, at naar vi nu stemme Ja til det foreliggende Forslag, saa er det selvfølgelig ikke, fordi vi ere tilfredse med Forslagets Indhold; det vil det høje Ting let forstaa i følge de Udtalelser, som jeg har haft Beslighed til at gøre under den foregaaende Behandling. Og jeg vil tilføje, at dersom det var Forslaget i sin endelige Form, dersom det var den endelige Skikkelse af Finanslovsforslaget, der nu forelaa til Afstemning, saa vilde vi